

קִיבוץ לִשְׁוֹם מִקוֹם

מקומון שלא דופק חשבון

איורים ותקצירי כתבות
מתוך המקומון "קיבוץ
מקום" שיצא לאור בין
השנים 2000 - 1998

כתב ואייר: מוני מרוז

הטיפול החוזר ונשנה בדו"ח המבקר "הולצמן את רוזנבלום" מס' 2 נראה לכאורה כהשתלחות אובססיבית כדי למלא את טורי המקומון ולהצדיקו. אולם ככל שנרבה לעסוק באותו דו"ח אומלל, כך נמצא שהוא חבית ללא תחתית המסוגלת לספק חומר רב ולשמש "עיין ערך" באנציקלופדיה למדעי הסיכלות השיתופית, בהוצאת "עם אובד". משנכתב בישעיהו מט' פסוק 17 "מהרסייך ומחריבייך ממך יצאו", ניתן להחיל את הפסוק על הפרסונות ("נון גרטה") העושות שימוש ציני בפונקציה לגיטימית והכרחית כמבקר פנים, ובכוונת מכוון משלחים את חיצו הביקורת לאן שנוח ורצוי להם. במקרה הקונקרטי דנן.....

אילו חי דרויאנוב היום, מן הסתם
לא נזקק היה בסיפורו לכלב, והיה
מוצא בנו אותם חומרים.

בדומה, הוכנסה יד גסה לגרוננו,
חדרה והגיעה אל חדרי בטן ואף
למטה מכך. משכה והפכה "מילבר
למילגו" ו"מילגו למילבר". החשוב
היה לתפל, והתפל הוא העיקר.
חשיבה נכונה והגיון בריא פינו
מקומם לאמוציות ואמביציות. ודממת
"מנזר השתקנים" נשמעת כרעש
ה"סמבטיון" לעומת "שתיקת
השפנים" שאפפה אותנו.

נשאר רק "מקומוך" ינוקא, שממשיך
לנבוח מבחוץ פנימה, על שיירה
הנעה מעשה מוכני, כדי שתעצור,
לפני נקודת האל-חזור.

בשבת אחרי הצהריים, לאחר
המנוחה, ישבו יהודים וסיפרו סיפורי
גבורה, סיפר אחד מהם: "פעם אחת
הלכתי לי בדרך, ופתאום מתוך חצר
של גוי זינק עלי כלב גדול ושחור,
ממש אריה. אם לא הייתי מרוכז
באותו רגע היה הכלב קורע אותי
כדג. אבל אני לא התבלבלתי. ברגע
שפער הכלב את פיו, תפסתי אותו
בלשונו ומשכתי ומשכתי, עד שהפכתי
את הכלב כמו שהופכים שרוול".
התפלא אחד השומעים ושאל: "ומה
קרה אז?" "שום דבר," סיים המספר,
"רק שמאותו זמן היה הכלב נובח
מבחוץ פנימה..." (א. דרויאנוב)

"על כלבים ואנשים"

דודו המבקר מספר 2

הולצמו את רוצנבלום

כנה ייעשה לעובד חוץ שהמאסד חפץ ביקרו

מראה מראתי
מהו שווי מישרתי?

שווי משרתך אמנם נאה
הוא
אבל משרת שכנתך
נאה שבעתיים...

היפה והחיה

"עשיח עשיח עשיח" – "א-א-א-א-א-א-א-א"

EX LIBRIS "THE NEXT STEP"

.....במהלך השנים האחרונות היו מספר מקרי התאבדות המונית, שזעזעו את אזרחי אמריקה והעולם כולו. מרבית תופעות אלו מונעות היו ע"י "משיחים" שכישרונם הרטורי הצליח להפנט קהלים גדולים ולשכנעם לאורח חיים שסופו התאבדות רצונית, המונית. אילו כוחות הביטחון שלנו, העסוקים במרדפים אחר מחבלים תוצרת הארץ, ומשוגעים תוצרת חוץ, היו מתפנים קמעה ומעיינים ב"חוברת הכחולה" הנראית ונשמעת כצוואת מתאבדים - היו מן הסתם פושטים עלינו, כדי למנוע התאבדות קולקטיבית, נוסח אותן כתות, שמשיחיהם הובילום תוך שטיפת מוח ארוכה ואינטנסיבית אל קיצם.

"מוכרים בלבד"

שני חברים נסעו במיניבוס

שני חברי קיבוץ, אחד "עובד חוץ" והשני "דירקטור" במועצת המנהלים, נסעו במיניבוס לעפולה, וישבו זה מול זה. ראה "עובד החוץ" את ה"דירקטור" מחזיק שני עיתונים, האחד שמו "דף מידע" שהוא ביטאון המימסד, והשני מקומון הנקרא "קיבוץ מקום" שהוא ביטאון עובדי החוץ.

שאל "עובד החוץ" את ה"דירקטור" ממועצת המנהלים: אולי תסביר לי, אם אתה שייך למעמד ה"דירקטורים" המשמשים במועצת המנהלים, מדוע אתה צריך את ה"מקומון" ואם לאו מדוע אתה מחזיק ב"דף מידע"? ענה ה"דירקטור" ממועצת המנהלים: את "דף המידע" אני קורא "ובמקומון" אני מקנח את אחורי.

אם כך אמר עובד החוץ "יש סיכוי טוב שישבנך יהיה יותר חכם מראשך"

(מעובד לצרכי המקומון עפ"י א. דרויאנוב)

"הבסטונרים"

המסורת השילטונית שלנו, שימיה כימי התנועה הקיבוצית, אינה מותירה בידנו אפשרות להחליף את מי שמכר לנו (תוך ניהול קמפיין הראוי לציון) "סחורה פגומה".....

.....ה"בסטונרים" שהגו, הולידו, ומכרו סחורה שביסודה לקתה בקוצר ראות ובמומים מולדים, התפזרו מזמן לכל רוח וקולם אינו נשמע ברמה כבעבר. לעומת זאת רועים הם בשדות זרים, זורעים עשבים שוטים, ומאפשרים גם לאחרים ללחך מה שצרב את לשוננו ותקוע בבית בליעתנו. נטישתם את שדה המערכה הותירה אחריהם שובל של "פונקציונרים" בעלי שמות מרשימים, המשלשלים "דמי לא יחרץ" נאים לחריטיהם.

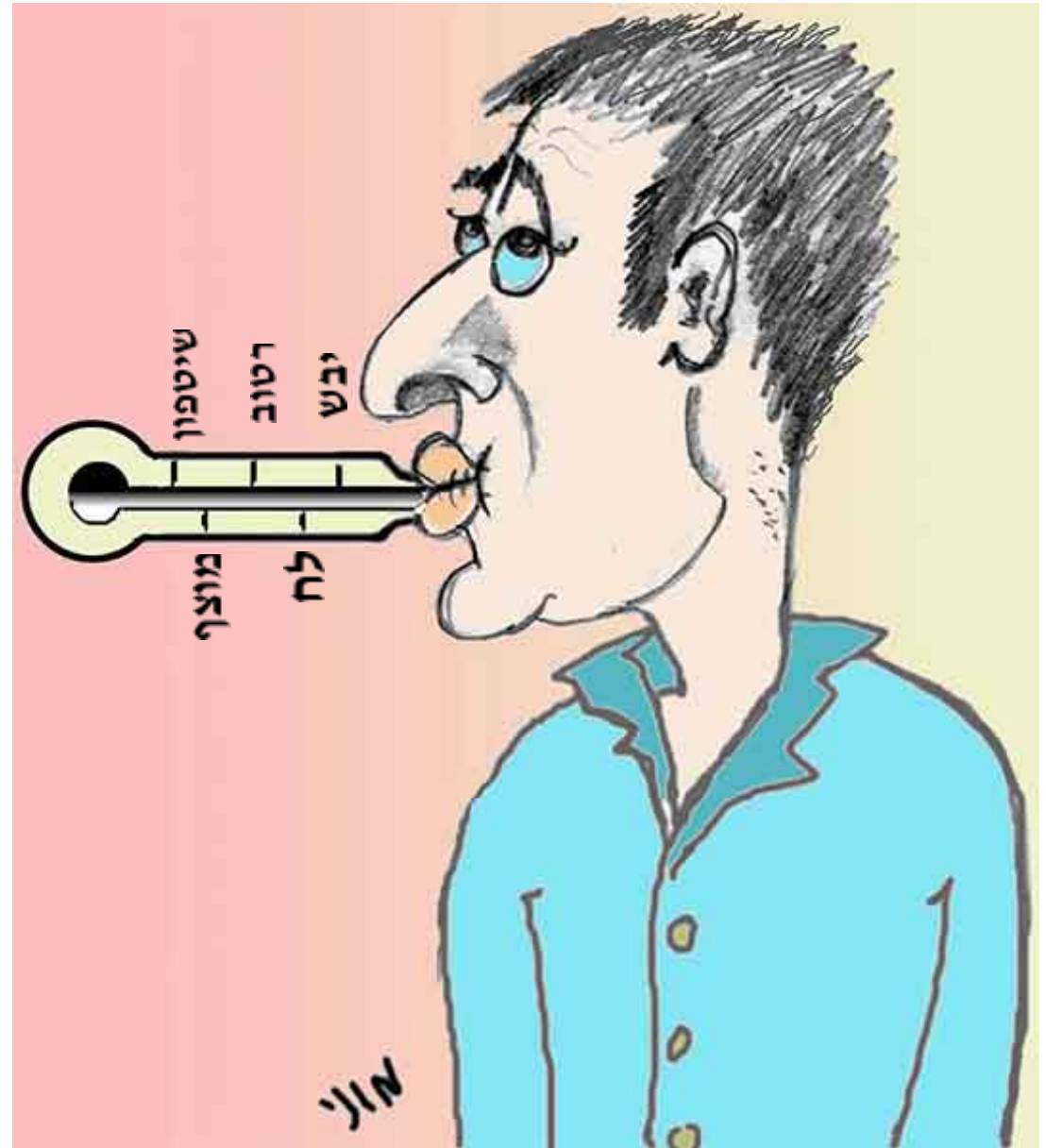
אין צורך להרחיב את הדיבור על אופן בחירתם של האחרונים, שלא הציגו מועמדות, לא התמודדו מול אף אחד כיאות, וחלקם הגדול שוריי, התוצאות מדברות בעד עצמן. אין מהלך, אין שינוי, אין "צעד כל שהוא", העסק תקוע.

"שבוע הספר העיוורי"

בורחים בלבד

“Prohibishion”

בשנת 1999, שישים ושש שנים לאחר ביטולו של "חוק היובש" בארה"ב, החליטו "קברניטי" הקהילה למחזור חוק שאדגר הובר כינה "ניסוי שמניעו אציליים ומטרותיו מרחיקי לכת", ולהחילו על קהל הפתאים שתמך בו. מה שברור הוא תאריך החלת "חוק היובש". מה שלא ברור הוא משך זמן היבוש. חודש? חודשיים? שנה? שנתיים? לפי ניסיוננו המר, כל אימת שאופני עגלת "הצעד הבא" נתקעים, בביצה, אין לאף אחד יכולת לחלצם. גם הצלפות שוט "חוק היובש" ש"עגלונינו" מצליפים בו על אחוריהם הסוררים של מחבלי ה"צעד הבא", לא יזיזו מעיקשותם ה"פירדית", ולא יגרום להם ל"הרטבת לילה". ה"זוגיות" שהם "משדידים" מזה תקופה ארוכה, בגין פילפל "דיפרנציאל" שננעץ באחוריהם, שום פעולת יבוש לא תרגיעם, ושום "קרב לחות" לא ימתן את תזזיתם.

הנהלת הקהילה, מועצת המנהלים, אבירי ה"צעד הבא", "שלשת המוסקטרים" ו"ארבעת האסים", כולם כאחד הצליחו בתקופה קצרה לבנות מגדלים (של קלפים) ולחפור בורות רבים, שהפכו ל"פח יקוש" בהם נופלים הם עצמם וגוררים אחריהם גם אותנו.

"Tripple-Jack" Movies

גאים להציג: את
ה"אפופיאה"
הבלתי נשכחת ונסלחת
"הטוב הרע והמכוער"
בכיכובם של "שלושת
האסים"

"yankool & yankele &
yacov"

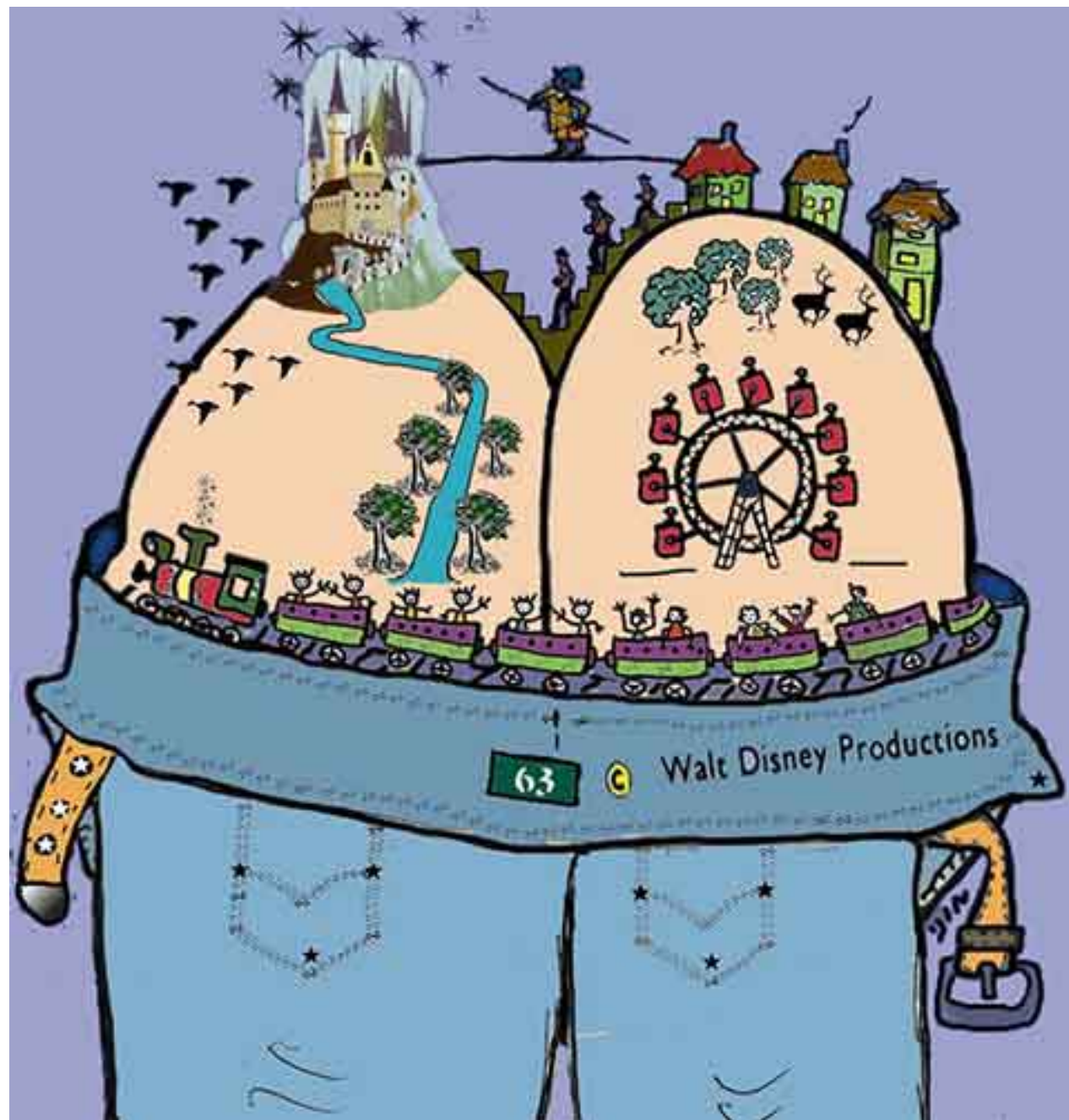
"שיוך נכסים"

"שניים אוחזין בטלית,
זה אומר בולה שלי, וזה אומר
בולה שלי - יחלוקו.
מסכת "בבא-מציאה" (דף ב' עמוד א')

.....באסיפה שמנתה כ- 30 חברים,
 קבלו היזמים אור ירוק להקמת שכונה
 קהילתית, שתובא לאישור ברפרנדום.
 על מנת שניוכח בצדקתם או טעותם
 של יזמינו, ידרשו מספר שנים. זמן
 בו נוכל להשלים עם מהלך שתועלתו
 היחידה: יצירת מקום עבודה ל-3/2
 חברים.....

....במאמץ להוליך שבי אחר
 הרעיון, מכוונים לבטן הרכה שלנו
 מיני סופרלטיבים כגון: שיבת בנינו
 אל גבולם- מי הפתי שיאמין לכך?
 בנוסף מבטיחים לשלשל לכיסנו
 תמלוגים כדי להמתיק את הגלולה
 המרה. חישבנו ומצאנו, שבמידה
 וכל הכנסות הפרוייקט יועברו
 לחברים (וזה חלום באספמיה) יצא,
 שכל חבר יקבל כ-2000 \$ באופן
 חד פעמי.....

Stupid Yonishi Land

.....כמוצר לוואי (By product).
 נוכל להעמיד לאורך כביש הגישה
 למשק, ובפתח חנות ה"ביי-שי"
 "קנדומטים", שמוצרי יסופקו על
 ידי מפעל ה"גומיקו". ועיקר העיקרים
 הוא: הקמת מפעל בשם "פיק(ס)ציה"
 בו יעסקו חברים קשישים מ"בית
 הפיקוס", ביצור מסיכות קרטון כדי
 שהזוכים בלוטו, טוטו, צ'אנס ופייס
 יוכלו להליט פניהם כל הדרך אל
 הבנק. ואם "הונדה מציתה את
 הדמיון" - קל וחומר ש"טלמשק
 מצית את החשק".....

טלמשק

תעשיית החלומות

.....לעתים דומה שאתה שרוי ב"דה
 ז'אוו" אין סופי, מול עיניך נעים
 כבסרט תולדות שיגרתך המשעממת,
 וכאילו אין מה לצפות מהריטואל
 ה"רנדום וירטואלי" המרצד מולך
 מעשה מוכני. ולפתע, כשפיהוק פוער
 פיך מחוף אל חוף, ורגע לפני "מוות
 משעמום" - עולה מסך בצבע השמיים
 ובאותיות מקדשות לבנה, ומחזיר
 אותך באחת אל שליש חיך האחרון.
 הגרלות! הגרלות? "הגרלות
 השיטה?".....

"יופיו של השקר" - ו"חינו של ההבל"

.....לאחרונה התבשרנו מעל
מרקעינו, על עליות מחירים
ב"כלבו", שאינן תלויות בנו, ומחוסר
ברירה מגלגלים זאת כלכלנינו על
ציבור הצרכנים.

.....בנוסף אנו מתבשרים על העלאה
של-50% במחירים הקשורים לענף,
שיעודו לשפר את חזותן החיצונית
של נשותינו. גזרה זאת עלולה לפגוע
בראש וראשונה בנו הגברים,
שאמורים ליהנות עוד שנים רבות,
מזיו פניהן מרוחות הבוץ, שערותיהן
צבועות השער, גבותיהן ושפמיהן
המרוטות למשעי, ריסיהן העשויות
מעשה אמן, צפורניהן המשוחות,
ורגליהן המגולחות. ("פחחות" לעילא
ולעילא).....

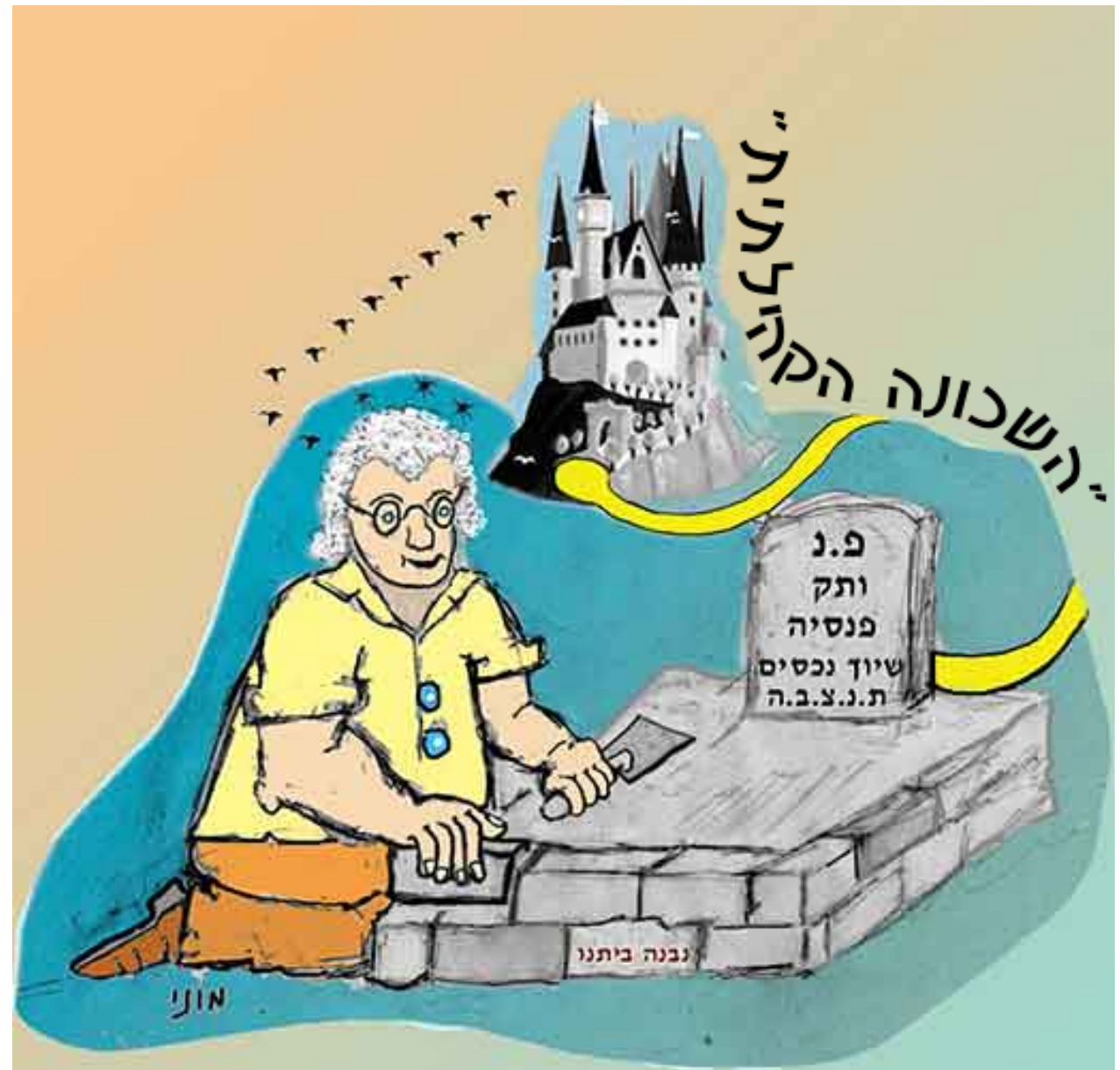
"אחד מקרא ושניים מדרש"

.....כתיבת "מקומון" המופיע כסידרו
מידי שבוע בשבוע, אינה נדרשת
לכשרון כלשהו, או לדמיון פורה.
מערכת העיתון ככלל, ו"דסק פישולי
הקהילה" בפרט, אינם זקוקים לכתבי
שטח, מדליפים, ומאזינים בסתר.
החומרים מונחים בשפע. נחוצה
אך יד זריזה ללקטם ולהפכם
לאותיות דפוס סדורות שורות שורות.
"אפגרייד" מינימלי, מחשב גרפי,
ומדפסת לייזר איכותית- והרי
לפניכם עיתון. קלי קלות.

"הבונים החופשיים"

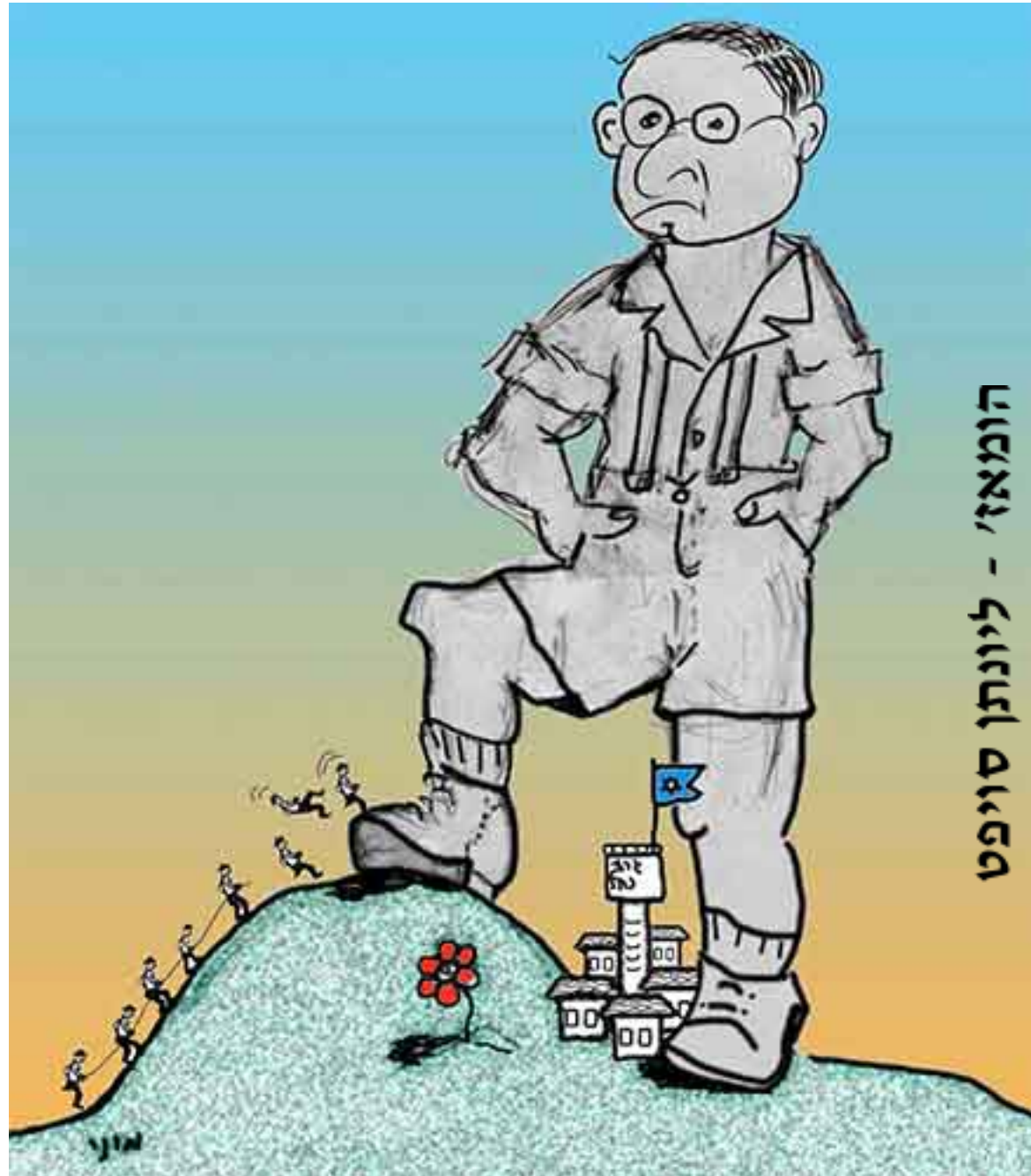
במהלך השבועיים שבין התכנסות כ- 30 חברים שהחליטו להעביר להצבעה ברפרנדום את נושא ה"שכונה הקהילתית", לבין ההצבעה עצמה, חלה התעוררות משמעותית בדעת הקהל (הרדום בדרך כלל). שתי הודעות הופיעו בערוץ ה"טלמשק" בחתימתם של מפרסמיהן. בהודעות נעשה נסיון לגיטימי לעתור לדעת הקהל, לחשיבה נוספת למהלך הרה אסון. המודעות נוסחו ללא פגיעה אישית בצינעת פרטיותו של מישהו. ניסוחם בצורה תרבותית, חברית ואיכפתית, כיוון לדעת קהל האמור לתת קולו למהלך חורץ מבנה דמוגרפי עתידי. מהלך שלדעת גדולים ורבים, הוא בגדר "הצעה מגונה" המפשילה מעלינו נכסים השייכים לכולנו! מהלך בלתי הפיך ללא אפשרות נסיגה, במידה ויסתבר ש"אכלנו אותה" בגדול.

"אי הדאיות"

Allis Island

מכיוון ומגבלות ההגירה שהושתו עלינו אינן מאפשרות לחברי בית השיטה להגר ל"בברלי הילס", חמש שנים מיום היווסדה, כיצד מתארים לעצמם המצדדים בהקמתה, את אפשרות בניהם לעקור לשם: האם בן/בת שהחליטו לעזוב את מחצבתם, ימתינו אצלנו ב"חניית ביניים" חמש שנים תמימות עד לקבלת היתר מטעם שילטונות ההגירה? האם צפויים אנו לתופעה של נישואים פיקטיביים בן בני המשק לבן אזורי ה"קהילה" כאמצעי להשגת "גרין-קארד"? האם במסגרת חיפוש אחר מקומות פרנסה למובטלינו תוקם "משטרת הגירה" שתפקידה לפשוט מדי פעם על בתי ה"קהילה"? האם לא כדאי ליזמינו מבעוד מועד, לתכנן בשטח ההפקר שביננו לבין "ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות", מחנה הסגר ("קרנטינה").....

הומאז' - ליונתן סופר

תוצאות ההצבעה לשכונה הקהילתית
נגד ההצעה הצביעו 202 חברים שהם - 62% מכלל המצביעים
בעד ההצעה הצביעו 126 חברים שהם - 38% מכלל המצביעים

ראש מטה הסדר הקיבוצים ד"ר אריאל הלפרין: קיים חשש מהשתלטות בעלי הון על קרקעות קיבוצים

מי ינצח?

הנדל"ג-ליסטים

האידיאליסטים

312

הפגיונות
המקראות

המטב הכלכלי הידור.
עו"ד אורי אלימלך, רשם האגודות
השיתופיות, אמר בדיון כי לא יס
כים לשיוך נכסי המגורים בקיבוץ
לחברים, אלא בהסכמת הנושים.
הוא הדגיש, כי כל אגודה שיתופית
יכולה להשתנות, והדשם יסייע לה
לשקוע שינויים מבניים, אך יבדוק
אכן נשאר קיבוץ לפי

.....עשינו לילות כימים, הפכנו ובדקנו, ולא נתקלנו ולו במקרה אחד, בו מברכין על הצטרפות לשמירה מעל לגיל 60. קל וחומר על התנדבות לתורנות כלשהי. מה מצאו להם "גדולי המועצה" לצאת ב"ברכת מנהלים", משל היו הם כהנים המשמשים בבית המקדש.

ואם כבר ברכו, מדוע לא האצילו מברכתם גם על סעיף "שבוע שבת" ותורנות ח"א, שנשארו מיותמי "ברכת מנהלים"? לגבי סעיף "תורנות תרבות וחגים", כאן גילו "המנהלים" רוחב לב מפתיע, חילקו "בונוס" בן 5 שנים, וקצבו את גיל פרישת החברות ל-65, זאת כאפליה מתקנת לשוויון המינים הזכויות וההזדמנויות. אולם מנעו את ברכתם מהן.

הסעיף האחרון והמקומם ביותר, הוא זה המאלץ אותנו ליידע את ס. על הפרישה וסיבותיה. כאן אנו מוצאים פגיעה בצינעת הפרט, המאלצת את ה"פורשים" לגלות ברבים את קלונם, גילם, ומיגבלותם. ומכאן עד סימונינו ב"אות קין" הדרך קצרה. אנו קוראים ל"כהני הקהילה" עם פרוס חג הפורים, להסיר גזרה זו מעל ראשנו. ו"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר".

"ברכת הכהנים"

"מצחורי הסורגים"

....."חוק הגריאטריה" הפוטר את בנות ובני ה-65/60 מעונשם של תורנויות, הוא אחד החוקים הפרוגרסיביים ביותר שהונחו בדור האחרון על שולחן "בית נבחר" הקהילה". חוק המשתווה בתפיסתו ל"מגנה כרטא" שעליו הרחבנו את הדיבור, ולשיחרור העבדים בארה"ב, במלחמת הצפון נגד הדרום. בתוקף סמכותו החליט "נשיא הקהילה" לקצוב את תקופת כל "שבויי התורנות" ולהעמידו על גיל 65/60, מותנה בהמלצת "קצין מבחן" (ראש פר"ח) על התנהגות טובה.....

**"Will you still need me
Will you still feed me
When i'm sixty four"**

בית השיטה נערכת לקליטת 50 תרמילאים

מתוך העיתונות:

בעקבות פרסום הכתבה "בשיטים", 50 תרמילאים מהמזרח הרחוק, פתחו בצעדה רגלית בדרכם לקיבוץ בית השיטה. מפי דובר הקבוצה "מר-חואן צינגלה", נמסר לנו: "אנו נענים לאתגר שהוצב בפנינו לעשות "סקס א פיל" בקהילת בית השיטה. נסיוננו רב בשטח הזה, עשינו זאת בכל מיני צורות, והעסק עם ה"פיל" מסקרן אותנו במיוחד. אנו מקוים שהתוצאות יהיו פיל-איות".

"המגמה הדמוגרפית השלילית
ממוטטת את שארית "הסקס-אפיל"
שלנו.....

"50 תרמילאים יקלטו עד שנת 2000"
(שיטים יד' באדר תשנ"ט 5.3.99)

איצטגוניות סססס - "חצרות - י אסף"

ש"תוך שלשה חודשים מייצרים תוכנית לקליטת בנים וצעירים בתוך חצר בית השיטה: 50 צעירים לאחר גיל ה"תרמילאות" יקלטו עד סוף שנת 2000."

.....מה לנו ול"צורך" הבהול להתפרקות מנכסינו, המומרצת ע"י מי שנותרו ו"מחצית תאוותם בידם". דומים הם למי שראו את ה"שכונה המובטחת", ולא באו בה. בצר להם, מתרוצצים הם ומנסים לזנב ולנשוך ב"עקב אכילס הדמוגרפי" שלנו. מניין נלקח המספר 50? ומדוע הוא על טהרת "תרמילאים" בלבד? מדוע לא 70 כמניין שנתינו? אחד לכל שנת ייצור, הרבה יותר "סימבולי". מערכת ה"מקומון" מציעה בזאת "הצעה מגונה", מאוזנת יותר מבחינה "דמוגרפית", שנרקמה לאחר חשיבה מעמיקה. ההצעה כוללת רשימת 70 נקלטים שיגיעו מה"מילניום התחתון" ומהזרם חתך אוכלוסין משקף אומה, על פי חלוקתם כדילהלן: **20 "תרמילאים"**: בוגרי "גואה" ומסיבות "אסיד". **20 "הומלסים"**: חלקם עולים חדשים, חלקם ממל"ח הארץ. **20 "נגמלים"**: ניתן לשנע אותם היישר "מראש ההר" ולחסוך בהוצאות נסיעה. **9 "אסירי שטה"**: הנמצאים כמטחוי קשת מאחורי "חומות של תקווה" **1 אתיופי**: ניתן לגייס את אדיסו מסלה המחפש בית חדש במולדת. **ס"ה 70 ראש.....**

"דחיק - סליק"

"אך שעל!"

בנאום על "מצב האומה", שנה ומחצה לאחר ה"Blue new deal" ניתן לומר, שלמעט מספר זעום של מוצרים בסל הצריכה הציבורית שהופרטו, ומחירים ננקב בשקלים, כל יתר "החלומות" העלו קורוזיה. עומדים הם נטועים, כשעשבים ואצות כרוכים סביבם, משולים ל"עצים מתים זקופים". מספר "שורשי אויר" התלויים עליהם כאברים רפויים, מאפשרים למעט העלים, מקצת ירוקת כלורופילית, הקולטת קרני שמש, לצורך תהליך מקיים חיים של ה"פוטוסינתזה". צמחים טפילים כדוגמת ה"יחנוק" חסרי הכלורופיל, מנסים לינוק מפונדקיהם את המעט שעוד נותר.

"אורח לרגע רואה כל פגע"

.....לא כל "בסטה" בשוק או חנות
מכולת (אנחנו בינתיים כאלו) זקוקה
למבקר. גוף כלכלי מוסדי (בתקווה
שכך נהייה), לוקח על עצמו מבקר
לאחר שהגדיר את מטרותיו
הידועות לו עצמו.

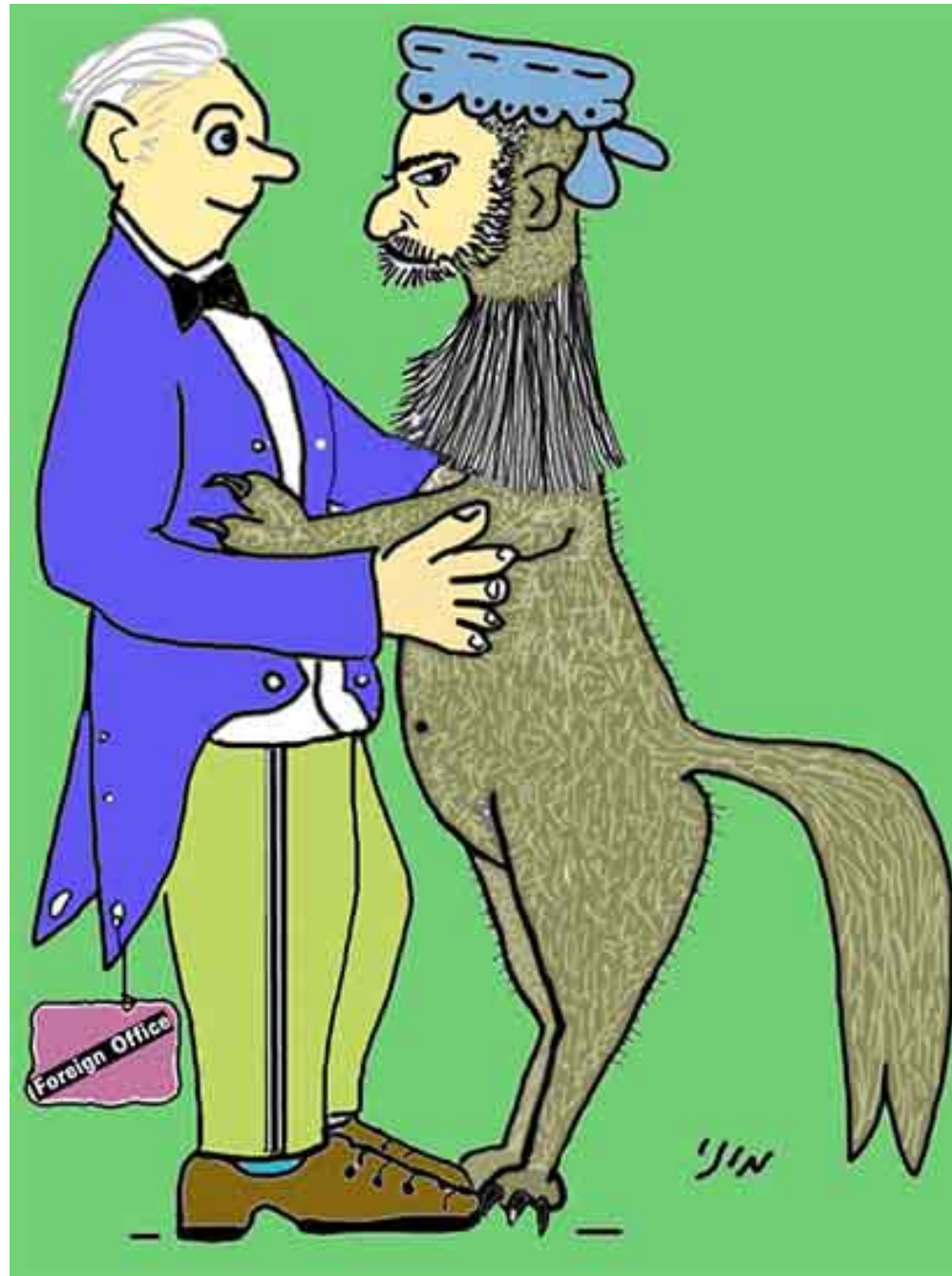
המבקר הוא מקצוען, אנחנו
נמצאים בחיתולינו, ומסוגלים
להגיש לו רק "תיקים באפילה"
ולאחר מכן להאיר אותם באור
יקרות, לבלוע צפרדעים, ולא להיות
מסוגלים לומר- טעינו.....

"Tripple-Jack"
"המרטש"

"לרקוד עם זאבים"

במאמץ נואש
להפגין את שרידי
"שרירי" השררה שיצדיקו
את משרתם ומשכורתם,
מנסים האחרונים
"במעטה עור כבשים",
להסוות את כוונת
הזאבים.
"בהזמנה למחול" מעין
זאת, בל נתפתה "לרקוד
עם זאבים".

"קאובוי'ס של מצות"

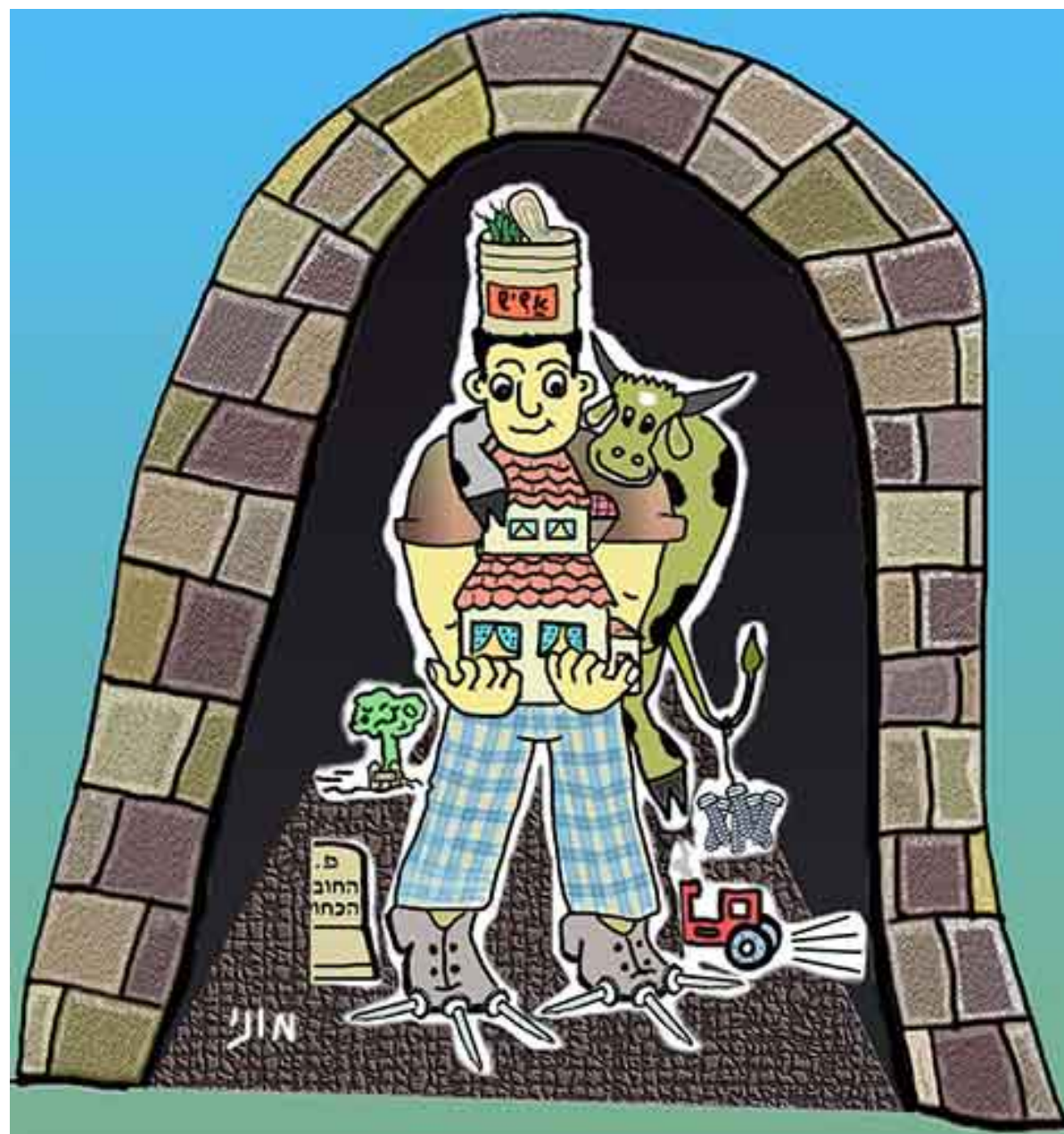

כמו המצה, כך גם
ה"חוברת"- כולה
מחוררת וגורמת
לעצירות.

חבר טוב אמר לי פעם שכל
אימת שהוא מגיע לביתו
ונתקל ב"דפי המידע" עולה
אצלו לחץ הדם ומרקיע
שחקים. מעשה מוכני, נוטל
הוא את "דפי לחץ הדם"
ומשליך אותם אחר כבוד אל
האשפתון. לא פעם הוכחתיו
על מנהגו הנפסד, בנימוק
שיתכן והוא גורע מעצמו
מידע שלעיתים עשוי להיות
לטובה. ענה לי חברי הטוב
ב"האי לישנא" "מוטב
להפסיד מידע אחד בחיים,
מחיים עם דפי מידע"

שיוך דירות

כשהוגדשה סאת מצוקותיו של עם
הנתון תחת שלטון רודני, ומעט לפני
פרוץ מרד, מהפכה, או התקוממות,
השכילו שליטים לזרוק איזושהי עצם
על מנת להרגיע את הרוחות, ולטעת
אשליה בלב ההמונים, כדי שיהיה להם
במה להאחז ולמה לצפות. שיטה צינית
זו בעלת וראיינטים רבים, שימשה
רודנים כדי לשלוט, לרדות ולמצוץ את
לשד עצמותיהם של ההמונים.
והאחרונים, יכלו לעלות בלילה על
יצועם ולחלום חלומות רטובים על
האושר הגנוז מעבר למפתן.....
מזה כ-שלוש שנים מוטל עלינו מידי
חודש מס של 50 שקל לגולגולת בגין
חלום באספמיה שכיננו "שיוך דירות".
חלילה לנו להשוות בין מה שנכתב
למעלה על שלטון עריצים וכו', לבין
ה"פיאסקו" המתרחש אצלנו. מה שכן
דומה הוא, המצב הבלתי פתיר והבלתי
הפיך מבחינה כלכלית שהקהילה (פעם
קראו לזה קיבוץ) נתונה בו.

אופיום להמונים

כשבוצע שוד ימי החופשה לפני כשנה, היה ערכם רב, לולא כך לא היו שודדים אותם. משהוחזרו, הסתבר ששוים כקליפת השום. אולם הסחר בהם הותר.

בדומה ל"רשות לניירות ערך", הוקמה אצלנו "רשות לחופשות ללא ערך". קבלנו על גבי אין סוף מנשרים מודפסים ואלקטרוניים, הסברים על מורכבותם של נהלים, שמאז בריאת העולם משתמש בהם המין האנושי. לסיכום ה"קמפיין" ניתן לומר, שהסתום רב בו על הנגלה. כאקורד סיום ל"קפזניה" הבלתי גמורה, הגיעו מבנק החופשות, המחאות על סך ימי החופש העומדים לרשותנו, לאחר ניכוי מס במקור, דמי טיפול וקנס פיגור. אורות דלקו עד השעות הקטנות של הלילה. מבעד לחלונות בתי העיירה, ניתן היה לראות זוגות יושבים, מחשבים ומונים את השלל שהוחזר. קולות רמים העידו על חילוקי דעות על מה ואיך ייעשה השימוש במטמון. יפדוהו ב-20 ש"ח ליום? יחלקו במנות קטנות לנסיעות לטורקיה? או במכה אחת לאלסקה? ישאירו משהו ליום סגריר? או יחלקו גם לקרובים מדרגה ראשונה "כשהיד עודנה חמה"?

"השדרת וגם ירשת?"

"צפנת פענח"

מתוך מאות מכתבים המגיעים למערכת, בחרנו לענות על אחד מהם. לשאלה של ר. "האם 'כחולי התורה' מקבלים, קוראים, ומגיבים על העיתון" תשובתנו היא: החל מגילוינו הראשון, משוגר עיתון זה אליהם. האם הם גם קוראים ומגיבים? אין בידינו תשובה מוחלטת. ונניח שאכן קוראים הם בעיון את העיתון, הרי קיימת תמיד הבעיה ש"הבנת הנקרא" ו"ראיית הנולד" אינם מן המאפיינים החזקים שבהם. ואפילו כתובים היו הדברים "על הקיר", אין סיכוי שב"משתה בלשאצר" בו הם שרויים, "שיכרון המעמקים" בו הם נתונים, וזה "קאתרקט" בו הם עטופים, יאפשרו להם פיענוח צופנים ו"קריאת המפה".

באשר לשאר שאלותיך והשגותיך קצרה ידינו מלהושיע. אנו עמוסים מידי, ונצטרך מן הסתם להרחיב את המערכת, ולשכור מזכירה שתרכז את מדור הקוראים היודעים לקרא לשאול וגם לכתוב. בתוכנית לפתוח אתר באינטרנט, בו יצאו לחופשת שייט קייט וגלישה משותפת - "חסידים ומתנגדים", "עבדי חוץ" ו"פועלי כפייה פנימיים", "רטובים ויבשים", "כחולים" "צהובים" ושאר מיני צבעים, וותיקים עם "תרמילאים", גימלאים עם נקלטים, "ברוש תדהר ותאשור יחדיו" - "זוגות זוגות יעלו לתיבה", ובהמתנים לשוך הסערה, ישירו בערגה "יונה עם עלה של זית". ובת קול תצא אז משמיים ותדבר כ"דיבוק" מגרוננו של המנכ"ל ותודיע: "הלכה לה היונה אל נינווה העיר הגדולה"....ומבעד לחשרת העבים, יופיע עורב עם מלפפון חמוץ בפיו, ויודיע: מי בעד הדיפרנציאל שיצביע! ומתוך דממת האלם, תעלה בת קול של תינוק מבית רבא ותשאלה: מה קרה עם הוותק של סבא?

עונת האלכבוניים בעיצומה

תופעת ה"דיבוק" על צורותיה השונות, ידועה מאז ומעולם. שלשת הדתות המונותאיסטיות עוסקות בכך. בנוסף קיימים טקסי "זודו" הנהוגים בתרבויות פרימיטיביות. כחברה רציונלית, דוחים אנו ומזלזלים באותם טקסים, ומעדיפים פסיכולוגים העולים ממזן רב, ותועלתם מועטה. באותה אמת מידה, התייחסו כלי התקשורת הנאורים, לתופעת גירוש ה"דיבוק" מהגב' יהודית סיגאוקר. לעומת זאת ישנם אנשי מדע מהאקדמיה ומהפרקטיקה, שאינם מבטלים תופעות אלו, וטוענים, שאם זה מועיל, אין בכך פסול. לגבי דידנו, הברירה היחידה שנותרה לנו, לאחר שניסינו במהלך שנתיים להתמודד עם "שד" שהוכנס בנו, ומסרב ל"התאקלם": לערוך טקס "גרוש שדים" (Exorcist). בשונה מהטקסים הרגילים, הליך הוצאת ה"דיבוק" מקירבנו חייב להעשות בקלפי.....

תורת ה"גלוי והנסתר"

"כחולי הדם, הבלורית, והתואר"

"לילה בלי כוכב"

"מקדמת דנא" היו עובדי החוץ טרף קל
לציידים המכהנים בתפקידי נהול במוסדות
הקיבוץ.....

"קסטת עובדי החוץ" דומה באופיה
ל"קהילת המודיעין". אחד לא יודע מהשני,
וגם לא איכפת לו. כולם "ממודרים" משל
היו סוכני חרש. מצב אנומלי זה שורשיו
בימים עברו, בהם חשש עובד החוץ
שיחזירוהו אחר כבוד הביתה, כי: (1) זקוקים
לידיים עובדות "בשדה ובסדנה" (2) נגמרה
לך הקדנציה "רד מצריימה" (3) הגיע זמנך
לחצי שנת תורנות בח"א "תרוצים במשטרה"
(4) סתם הקנאה אוכלת אותנו בגלל המכונית
שלך "חפש את צביקה" וכו'.

טבעי המצב בו עובדי החוץ השתדלו
לשמור על "פרופיל נמוך" ככל הניתן, כדי
למנוע יציאתם של "**ציידים הגולגלות**" מהיער.
תופעה זו הפכה עם השנים, לטבע שני,
ולמום מולד תורשתי אצל חלק ניכר מחברי
"קסטת הטמאים". כיחידים, משולים הם
לאצבעות כף היד שניתן לשברן אחת אחת
בקלות. איגודם לכדי אגרוף היכול להשיב
מלחמה שערה, הוא הדבר האחרון בו
מעוניינים "הציידים".

"צייד של נייד"

"פי-גמליון"

לריקוד הטנגו נחוצים שניים, והעסק דופק. מחול השדים בו אנו מחוללים כמעט שנתיים, רחוק מלהיות טנגו סולידי בין מובילים למובלים. לעיתים נדמה שהריקוד דומה לצ'ה צ'ה, צעד קדימה ושניים אחורה. ריתמוס הריקוד קבוע ואינו משתנה, למעט "אינטרמצו" לצרכי דישדוש במקום. תיזמורת הכלים הבלתי מכוונים, המלווה את הריקוד, נשמעת לא אחת כתיזמורת לוויית, או לחילופין כתיזמורת כלי עיכול. ה"קונדוקטורים" (מיהם?) מתנצחים במקום לנצח, וכלי ההקשה מרעישים עולמות במקום לתת קצב ל"קפונייה" הבלתי גמורה. "אילוף הסוררת", (פי-גמליון) מחזמר שהועלה על במותינו ע"י כוריאוגרפי ה"צעד הבא", ממחיש באופן "רקטואלי", הוצאת הגמול מפי זכאיו, במידה וימשיכו לסרור.

שאון התותחים נדם?

שאון "סוללות התותחים" שליווה ברעמו הבוטח את "מארש" "הצעד הבא", הולך הלוך ונדום. סוללות "דורסל" או "אנרג'זר" מפעילות בובות מוכניות שעדיין מקרטעות, הולכות וכלות. "שדה הקטל נתייתם". ובעוד עש"ן הקרב מיתמר ונמוג, מותיר הוא אחריו, חיילים בודדים ומתוסכלים. הגנרלים בכחול עומדים ללכת לקנוסה. זה רק עניין של זמן.

קוביית דומינו ראשונה בדמות "חוצן", נוטה על צידה עומדת ליפול, ובעקבותיה גם השאר. "משאל חם" המתבצע בימים אלו, ספק אם יתן אינדיקציה לרצונם של חברים שנכוו ברותחין וחוששים לטבול בצוננין. ללוקים בשרעפים, בטוחים שחילופי גבריי יביאו לתוצאות שונות, נכונה אכזבה נוספת. שורש הבעייה אינו טמון בהכרח ב"חוצן" או ב"פנימין" זה או אחר. יש לגרום לכך שהחוכרת על תכולתה הכחולה, תעמוד שוב למשפט העם ולהצבעה.

אלימות באשפתה

לעיתים תכופות מקרינים בטלויזיה "פירסומת" בנושא אלימות במשפחה. מסימניה הבולטים, ציורי ילדים, המראים אבא עם שיניים בולטות וכפות ידיים ענקיות, או ילד ללא ידיים. הציבור נקרא להיות עירני במידה והוא נתקל בכך, ולדווח לגורמים המתאימים. מעטים החברים אצלנו היודעים לבטא את חרדתם בציור, והיודעים, מעדיפים לצייר נופים פסטורליים.

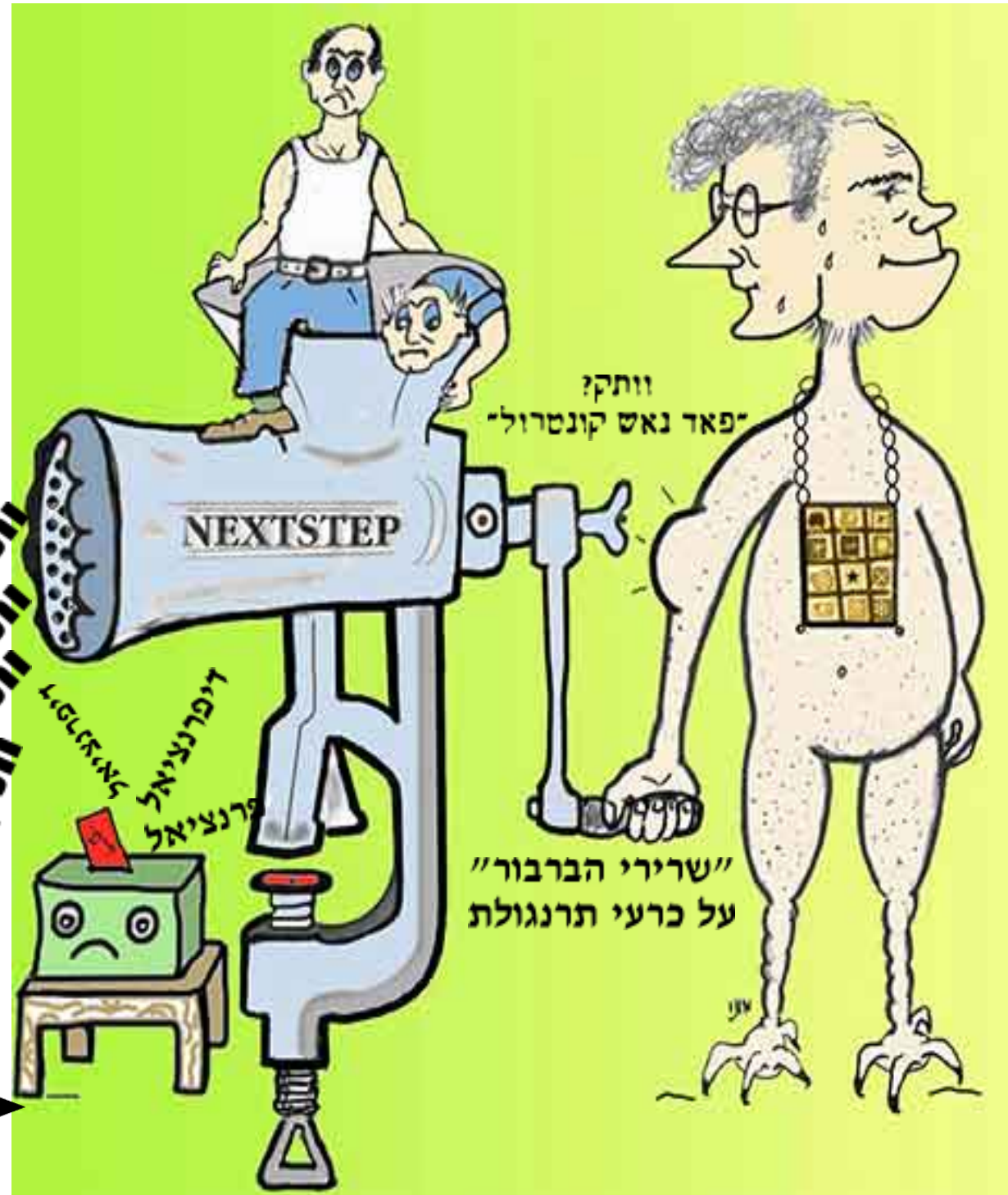
גם ללא ביטויים פלסטיים, יודעים רבים שכף יד גדולה מאיימת עליהם ועל עתידם. כף יד אימתנית זו המחוברת למספר מועט של "אבות גדולים", סוּטרת על אחורינו כל אימת שאיננו יושבים ליד "השלחן" יפה, ומסרבים לבלוע מאכלים שאינם טעימים לחיכנו.....

"עמנות הוותק פועלות"

כשהתקבלה ההחלטה על מבצע "מקל חובלים" (שם הצופן של ייבוש מקורות התיגמול למיניהם), היו בה מגוון רחב של עונשים שאמורים היו להקשות על חיי הנהנים מכל העולמות מחד, ומאידך אינם מאפשרים לצוותי "הצעד הבא" ו"נבנה ביתנו על אף כל מחריבינו", להתקדם בתוכניותיהם.

ביטול התיגמול הגלובלי, חיסול אפשרות עבודת שעות נוספות, וייבוש הוותק, כל אלו ביחד וגם לחוד, אמורים היו להאיר (או להחשיך) את עיני הציבור ולהבהיר להם "מהיכן משתין התנין".

תופעת ההגירה השלילית מלווה אותנו למעלה משני עשורים, והפכה לחלק בלתי נפרד מהנוף הדמוגרפי. מה שנחשב פעם בגדר אסון לאומי וכמעט אבל משפחתי, נהייה לחזון נפרץ ולנחלת הכלל. הטראומה בעזיבת בן או בת דמתה לאסונו של טוביה שישב שבעה על בתו חוה שנשאה לגוי.....

“שארית הקליטה”

.....כתבה על מחדלים בקליטת בנים שהואילו ברוב חסדם להאציל עלינו נוכחות, פורסמה בשיטים של חג השבועות. קשה היה להבין מתוכה מה בדיוק נדרש מאיתנו. הסתום היה רב על הנגלה. מה בדיוק מסתתר מאחורי שני הסיפורים שהכתבה עסקה בהם? האם הטימטום והאטימות כחלק אינטגרלי של כל מימסד, הם גם נחלתינו? האם זאת הסיבה המונעת קבלתם של מספר “מרטירים” המוכנים לצרף את צווארם לחבל הכרוך סביבנו? או שמא ישנו סיפור שונה לגמרי?

כך או אחרת מסתמן ש“תרמילאי פיטריות” יהוו אופציה יחידה לקליטה.....

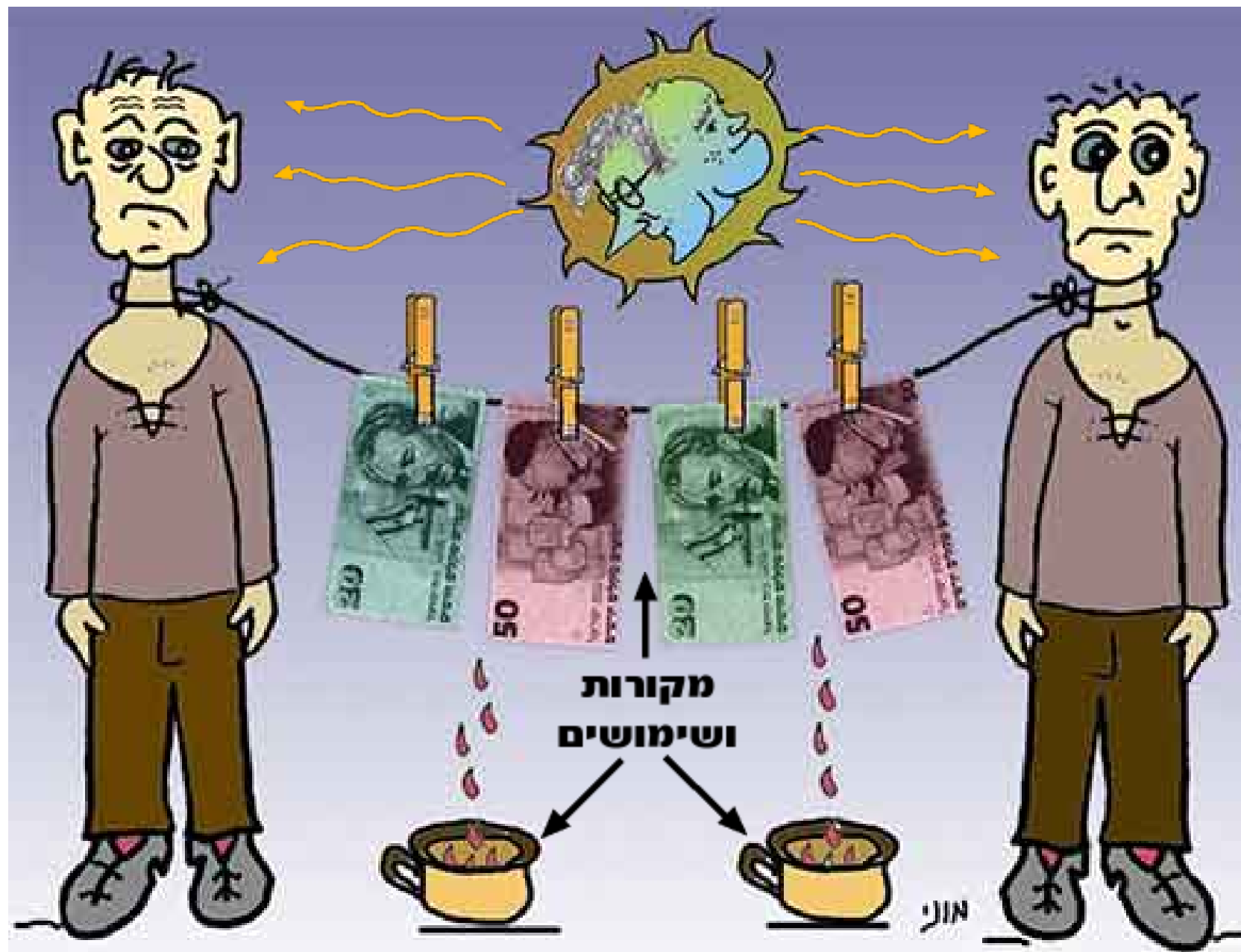
אל נתהלי

עדיין מוקדם מידי לפתח תקוות
וחגור, כאילו מעתה והלאה
הענינים ייסתדרו מאליהם.
מועצת המנהלים, הרכבה עדיין
חד ממדי. ייצוג שיבטא
אינטרסים סקטוריאליים, הוא
חזון החייב במועד קצר ככל
האפשר.

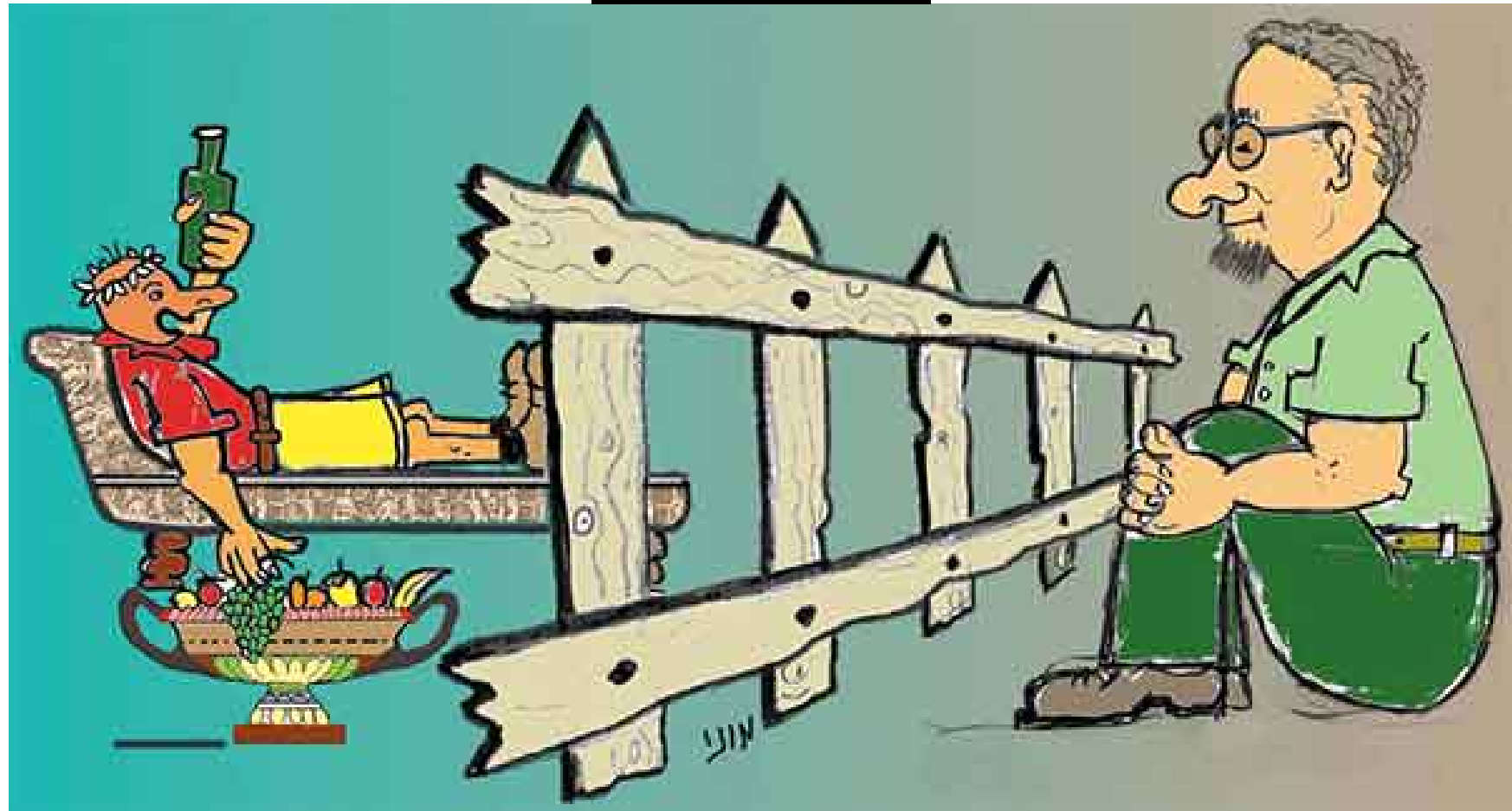
קשה לתאר מהלך טעון זה,
המתבצע ללא נציגים המיצגים
את שולחיהם בזמן אמת. מטבח
שהתמחה בקיטרינג עם שף בעל
חמשה חושים, זקוק לתוספת
טבחים בעלי חוש טעם

"אימפריית השמש"

"החיים עכ"י שמש"

לפני 48 שנה, הגיעו לקבוצת החוגים, עשרות נערים חניכי תנועת "המחנות העולים", מחלקי הארץ השונים. הצטרפותם למסגרת ביה"ס, מילאה חלל שנוצר עם עזיבתם של המתפלגים, הם ובניהם לאיילת השחר. קליטתם של אותם נערים שהגיעו מהעיר, קבעה את מושג "ילדי חוץ" במלא עוצמתו, ורצעה את אונם אל משקופי בית השיטה. עיקשותם של האחרונים לדבוק במולדת החדשה, עזרה להם לשרוד בשבי ה"מייפלאוורים". והראיה לכך: עד עצם היום הזה, נימנים רבים מהם על שוכני המקום, הזכאים להצביע חדשות לבקרים בקלפיות הכחולות. כמשתייך ל"קסטה" של "המנונים עלי אדמות", קצרה עלי היריעה מלפרוש את מצוקות הילדות שמלוות אותי בבגרותי ובזקנתי. זאת, כש"אות קין" בזהקת מעל ראשי כהילת תמיד. גם צירופם של הורים ביולוגים לקיבוץ, כדי למרק כתם ולשכתב היסטוריה, הוכיח סופית שאפשרויות המילוט מגורל אכזר אינן בנמצא.....

עולם הולך ונאם באדאם טוסו

.....כשחזרנו הביתה, פגשנו כמה חברים מאותה קבוצה ושאלנו אותם לפרש התנהגותם המוזרה. לפי הבעת פניהם, ניתן היה להסיק שאין הם יודעים במה מדובר. כאשר המשכנו לחקור, הובהר לנו שלאות ומופת על פועלם למען קהילת בית השיטה, הוחלט על יציקת פרוטמות בדמותם כיאה וכנאה לגיבורי האומה. מסתבר שיציקות ברונזה או ארד עלותם רבה, אחזקתם מורכבת ויונים שיקננו על ראשי הדמויות, יעשו שם את מה שה"מקומון" בדרך כלל עושה. שיקול זה הוביל בלית ברירה להחלטה לצקת את דמותם בשעווה, ולהציבם על הגבעות הסובבות אותנו. זאת למען נוכל לחנך לאורם את התאילנדים שיטפלו בנו בערוב ימינו. בעוד ההכנות בעיצומן, הסתבר שמזג האויר באזורנו חם מדי, וקיימת סכנה מוחשית שהשעווה תימס ותגיע חלילה מהגבעות בואכה "גן נר"....

ה"מעוז" מכפר יחזקאל

לא לפני שבלעו קיטונות של חרא, הצליח צוות "הצעד הבא" להניע לאחרונה את גלגלי ההפרטה, שנתקעו תקופה ממושכת ומתסכלת. בתהליך ממרק זה, ויתרו החברים בנפש חפצה על "חזון" שטפח על פניהם. מכאן עד המרתו ב"חזון" אפוקליפטי הדרך קצרה, אם נניח לעצמנו תוך עייפות ממאבקים להסחף לאוונטורות נוספות. **ה"שכונה הקהילתית"** היא דוגמא מצויינת להצלחתנו להתנער מעונשה. הקיים של איכות חיים, הוא שחדר לתודעתו של הציבור, שהשמיע את קולו בקול ענות תרועה בקלפי. כעת באים שוב עם נושא טעון, אין רגע דל. רק ילדי חבה"י שעדיין לא למדו צביעות מהי, ונפשם טרם התייפפה, הלכו כתבו ואמרו "קושט דברי אמת". ואנו מוסיפים ואומרים- מילא הלך הקיבוץ "סאחתיך", אבל לפחות איכות חיים! **ההצעה לקליטת 50 "תרמילאים"** שלא מומשה מחוסר מתנדבים לאקספרימנט, עומדת כנראה להתחלף ברעיון נלוז לא פחות. במנשר שקיבלנו מילדי חבה"י, מתבקשים אנו לקחת בחשבון את דעתם המבוססת על היכרות עם הנוער הזה. וזה המקום לומר למבינים בחרא: עד כאן! עיסקו במה שאתם מבינים ומתמצאים, והניחו לנו לנפשינו.

"נוף השיטה"

"סייג לחכמה שתיקה" (מאימרי חז"ל)

במלחמה הבלתי מתפשרת על ליבם ושכלם הרופף של הקוראים, ספג לאחרונה ה"מקומון" מכה ניצחת וספק אם יוכל אי פעם להתרומם מהקרשים. לנוק אאוט זה גרמה "פינה" חדשה שהודפסה בגליונו האחרון של תרדמון התקשורת "שיטים" בשם הרהורים...

אפילו מתהלך היה במדבר 40 שנה ללא טיפת מים בגרונו, לא היה מסוגל שום כתב של ה"מקומון" לבוא לידי הלוצינציה מעין זו שגרמה לנפיחה שהתנוססה בעמודו האחרון של ענק התקשורת "שיטים", המשמש לאחרונה, פורום לשופרם של שוטים.

יהיו מי שיאמרו: מה לסתימת פיות זאת עושה? הרי חלקו של ה"מקומון" לא היה בה מעולם, ומה לו כי נזעק? מדוע לחסום כישרונות חדשים בשדה הפואטיקה? והתשובה היא פרוזאית לחלוטין. נאמר כבר במקורות: ש"המביא דבר בשם אומרו מקרב את הגאולה לעולם".

ה"מקומון" ועורכו מוכנים לעמוד למשפט דיבה, ולבלוע מסטינג לרוחב, באם אותם שני הפסוקים אינם לקוחים ומצוטטים ממקור כלשהו. כך שהחתימה שפיארה את סופם אינה מעידה בהכרח על יוצרם, ובזה מתחיל ומסתיים כל העניין.

הסלקטורים

Open sesame

.....ממועצת המנהלים הודלה, שאין
די בחבילת הגזרות שפורסמה. ישנם
התובעים במפגיע בדיקה רקטומלית
שתבצע אחת לשנה. עובד החוץ ידרש
להתכופף, להפשיל מכנסיו, כשמנכ"ל
הקהילה ומנכ"ל פר"ח מציצים באחוריו
שמה הטמין שם שי או פרס שקיבל
ממעבידו ולא דיווח עליו ל"דירקטורים"
כנדרש. למרות ששליחי מצווה אינם
ניזוקים, "על דעת כולי עלמא" קיימת
סכנה מוחשית ל"סלקטורים" שיחטטו
באחוריהם של עובדי החוץ. עלול להיות
שנפיחה לא זהירה שתיפלט, תערוף את
ראשם רחמנא ליצלן. ביטוח "מנהלים"
ותגמול ראוי שיתוסף לשווי משרתם,
נראה כפתרון הולם לבעיה זו.

אמרה עליסה בארץ הפלאות:
 "כשרוצים להגיע ליעד, צריכים תחילה
 לסמן את הדרך".

זה שהדרך אינה מסומנת, ומגששים
 בה כסומא בארובה, הבחנו זה מכבר.
 זה שהיעד אינו ברור, על כך אנו
 מתודעים השכם והערב. התזזית שאחזה
 בהנהלת הקהילה על מרכיביה השונים,
 משוגרת אלינו בפרקי זמן כה קצרים,
 עד שבקושי ניתן לעפעף בין הכתוב
 למוקרן, בין המושמע למובן, ובין הגלוי
 לסמוי.

אחת מהשלושה, או שאין
 ל"דירקטורים" מה לעשות, או שאינם
 יודעים מה לעשות, או שחלילה נתבלעה
 דעתם עליהם. בכל המקרים, הסובל
 המידי הוא "עדר הכבשים" נטול
 המשכוכית. "עדר", שבחום היום ובצוק
 העיתים, חובר לו יחדיו, מתכנס במעגל,
 ראש האחד נעוץ באחורי רעהו. וכך
 סובב "העדר" הלך וסוב ללא תכלית או
 יעד מוגדרים, משל מחכה הוא לקץ
 הימים.

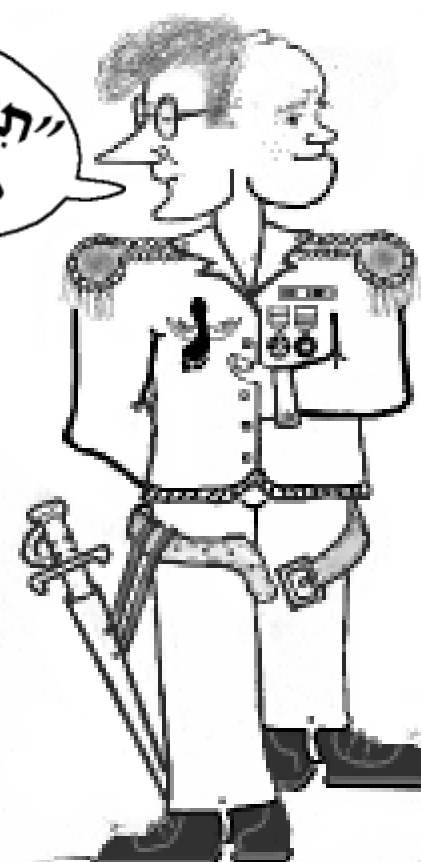
ציבור החברים מתבקש לתת
 גבוי "וזנזק" למועצת המנהלים,
 על מנת למצות את הדין עם
 משפחות חצויות, ולנקוט
 צעדים משפטיים נגדם.

"הם יורים גם בטיפשים"

"תצא בחוץ
גא עוין"

.....כפי שזה נראה ונשמע, הקיץ וחומו הלוהט "יצננו" את רוחות המלחמה הנושבות במפרשיה של "מועצת הפירטים" ש"מלחיה נרדמו כולם". היריה האחרונה שנורתה מתותחי "מועצת הפירטים", שיגרה פגז צהוב כצבע גז החרדל, שגרמה לערעור עצביהם של מספר **עובדי חוץ**, ששכחו לחבוש את מסכות האב"כ. הנחיות פיקוד העורף ("המקומון" לצורך העניין) שחזר והתריע על הסכנות האורבות ל**עובדי חוץ** שטרם ריעננו את ערכות המגן שלהם נפלו על אוזן ערלה. מסתבר שמספר כני שיגור שלא אותרו, הוסתרו מתחת ל"שולחנם" של המתקראין "**מועצת המנהלים**" המשמש כאתר שילוח. המטח הצהוב ששוגר משם משול לפתגם הערבי הידוע: "שערה מן תיז אל חנזיר ברכה". חוץ מתקרית זאת, אינה נראית באופק פעילות עוינת משמעותית המחייבת שהייה במקלטים, ותיתכן הפוגת מה בחודשי הקיץ הלוהטים.

"שמונה בעקבות אחד"

194 מצביעים - בעד: 160 נגד: 33 נמנעים: 1

כשגליון זה יצא לאור נדע לבטח אם מנכ"ל הקהילה נבחר לקדנציה שניה. סקר דעת קהל מלמד שרבים סיכויו של המנכ"ל להבחר ברוב יהודי גדול (כל עוד לתאילנדים אין זכות בחירה) לתקופת שלטון נוספת.

במהלך תקופת כהונתו "זכה" המנכ"ל לא אחת ל"מי שברך" מהמקומון ששם לו למטרה, לבקר, להזהיר וללעוג למעשיהם ומחדליהם של האוחזים בהגה השלטון. המנ"כל, כוכב על שחג סביב "שמש העמים", שימש ל"מקומון" במהלך כהונתו, מקור לא אכזב לשיפעת כתבות צבע ושחור לבן. הן העתון והן עורכו מלאי חששות מהחלפתו בפיגורה אחרת, פן ינזקו. מחזיקים אנו אצבעות ומתפללים- שהמנכ"ל שיבחר יקבל מינוי לכל ימי חייו, כך גם יאריכון חיי העיתון. אמן כן יהי רצון מלפני הבוחר.

3..... שעות צפייה בנהגים חובטים ראשיהם בגג המכונית ומשוגרים חזרה אל מושביהם הלומי רעם, מעלים הרהורי תוגה על שאין ברשותי מצלמת וידאו. מקום ראשון ב"פיספוסים", זכייה במכונית + פלאפון נוקייה וביטוח רכב לשנה, אינם מילתא זוטרא שהבן אדם נוטה לשמטם מידיו.

לפני למעלה מ-20 שנה, החליטו מספר חברים על דעת עצמם "לקשט" כביש שזה עתה נסלל, במספר "קישקעס". התוצאה הייתה, רוכב אופנוע שנכנס למשק, התהפך, נחבל בראשו ותבע את בית השיטה. מהומות שהתחוללו לאחר מכן ברחבי המשק, הביאו מחד להסרת המיכשולים ומאידך לחפירת תעלה ברוחב שני מטרים לרוחב הכביש. סופו של עניין: כינוס דחוף של אסיפה כללית רבת משתתפים, ששינתה סטטוס של חבר והורידה אותו למועמדות. זוכרים? כאז כן היום, קם איזה שמוק ועשה מעשה שלא עבר הליך מתוקן.....

כל ממזר מלך הכביש

אירוח כפרי

יו"ר מועצת המנהלים

.....ביקורת ציבורית
נוקבת במדינה וגם אצלנו
בפרשת ה"עמותות",
גרמה לדרישה מצולמת
מטעם חבר מועצת
המנהלים, להעמיד את
היו"ר לבחירה מחודשת.
כתוצאה מכך, ניתן להבין
את העיתוי בהפצת 12
הסעיפים מ"שולחנו
הערוך" של היו"ר.....

.....כחבר כנסת לשעבר, ש"אכל
קודצה" במפלגתו לשעבר ובחבריה,
כשסערה המתחוללת עקב כך,
מאיימת לעקור את כיסאותיהם
מאחוריהם, סביר להניח שאין ולא
תהיה לו בעתיד הנראה לעין, דריסת
רגל בכל הקשור במערכת השילטונית
ובמישרדיה.

"סוס מת"

ר

